

הרה"ק מוה"ר דוד לעלובער זצ"ל

א.

„אוהב ישראל“ כהרה"ק ר' משה ליב מסאטוב זצ"ל, אשר בלבו קנהה „אהבת ישראל“ בלי מצרים, הי' גם הרב הקדוש מוה"ר דוד"ל מלעלוב זצ"ל, מחזיקי הרבי ר' אלימלך בע"ס נועם אלימלך זצ"ל. — אביו ר' שלמה הי' מחזיק מדינה בכפר והי' מפורסם לאיש תם וישר, וספרו עליו, שפי"א בא אליו סוחר בהמות ובקש לקנות אצלו צמד בקר, הרי"ש דרש בעדם חמשה עשר זהובים והקונה לא רצה ליתן רק שנים עשר זהובים ולא נגמר המקח והלך לו, ביום השני בא הקונה עוד הפעם ומצא את ר' שלמה עומד בטלית ותפילין ומתפלל, ואמר לו הקונה כי בא לקנות השורים הרי"ש לא ענה מאומה שלא להסטיק בתפלתו, אחר שגמר תפלתו הוציא הקונה חמשה עשר זהובים לשלם לו, ולא רצה ר' שלמה לקבל רק י"ב מפני שבשעת תפלתו גמר בלבו למוכרם בעד י"ב זהובים ורצה להיות דובר אמת בלבבו כר' ספרא (ע' מכות כ"ד), ובעבור זה — אמרו בני דורו — זכה לבן גדול וקדוש כהרב ר' דוד"ל לעלובער זצ"ל.

הרה"ק מוה"ר"ד זצ"ל טרם נוסעו להרבי ר' אלימלך זצ"ל, הי' נוהג כהצדיקים מלפנים בתעניות וסיגופים, וקיים „תשובת הקנה“ שלשה פעמים עם „גלגול שלג“, ועינה את גופו בסיגופים נוראים, כבואו להרה"ק הרבי ר' אלימלך זצ"ל לא רצה לקבלו, רק באופן ובתנאי זה, שיחדול מעיגופים וסיגופים מהיום והלאה.

אמנם כה הכניע הרה"ק מוה"ר"ד זצ"ל את גופו, והכניסו תחת ממשלתו ממשלת השכל, והי' מושל ברוחו וארך אפים כל כך עד שלא זו בלבד שמעולם לא בא לכלל כעס, אלא שגם לכלל הקפדה לא בא, ולא הקפיד מעולם, נכי לפי"ד המקובלים גם ה„הקפדה“ יוצא משורש קפדתי כאורג חיי (ישעי' ל"ח י"ב) שעי' הקפדה ינתק פחיל חיית נפשו כרעג מהדבקות במחי' חיים, וכעס גורם לקרוע לגמרי חוט הנשמה משורשה למעלה שעל זה נאמר סורף נפשו באפו (איוב י"ח ד') התסידות ע' רנ"ג].

ב.

הרה"ק זצ"ל הי' „אוהב את הבריות ומקרבן לתורה“ — פי"א פגש בהראקטור דרומא בערנהארד, שהי' רופא מפורסם במדינת פולין והי' בא רק בסביבת תאורנים הפולנים, וחי עמהם באחזה וריעות, וכבר שכח את מקור מחצבתו כי הגנו יהודי, ואמר לו הרה"ק מוה"ר"ד הדברים האלה: „דע לך כי אם היית חוזר בתשובה לא תוכל לצייר לפניך את הנחת רוח שתעשה בזה לאביך שבשמים“, הדברים המעטים שיצאו מפה קדוש נכנסו בלבו פנימה והלהיבו את לבבו, ולא

נה ולא שקם עוד עד שנעשה בעל תשובה גמור, וסיהר וקידש את ביתו בהכשר ויתרון, ולמרות עבודתו המרובה לרפאות את החולים, לא חדל מלקיים גם תשובת המשקל' בסיגופים, והרה"ק מהר"ד הביאו אח"כ להרבי מלובלין ז"ל, והי' הדיר בערנהארד אצל הרבי מלובלין כהרומא גורדון אצל הרבי ר' בער זצ"ל. הדיר בערנהארד סיפר, כי בהיותו בלובלין אצל הרה"ק ה"חזוה" בחג השבועות, הראה לו, הרבי' במראה את מעמד הנבחר בהר סיני, — הדיר בערנהארד האריך ימים ובחיותו זקן מאוד והי' מוטל על ערשו קודם פטירתו, בא אליו הרה"ק בע"ס הפארת שלמה זצ"ל מראדאמסק לבקרו בחליו, ואמר להדיר לבל יצטער על מעשיו הראשונים, והימים הראשונים יפלו, ענה לו הדיר לא כן עמדי, אלא בזכות הגור החיים הקדוש שלמדתי בע"פ, אקה שגם הימים הראשונים אוכל להביאם עמדי (והחסידות להרא' מרקוס ע' קס"ד).

גם את הרה"ק ר' שמחה בונם מפשיסחא ז"ל, קירב הרה"ק מהר"ד ז"ל לתורה, ועשהו לחסיד נלהב, אז בעת שהי' רש"ב עוסק בלימודו מלאכת, מעשה רוקח' להיות אפטיקער, אז פנשהו הרה"ק והלהיב את לבבו לעזוב את מלאכתו ולדבק א"ע בצדיקי הדור.

ג.

ר"ם אומר כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כדאי הוא לו... אוהב את המקום, אוהב את הבריות, כו'. והוה צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומדוממתו על כל המעשים (אבות פ"ה). וזה קיים הרה"ק ז"ל, הי' צנוע והסתיר את גדולתו בתורה, ונתראה כמאן דלא ידע צורתא רשמעתתא, כי אם פעם אחת לא הי' יכול עוד להסתיר א"ע, בעת שהי' משתדל לבנות המקוה הראשונה בעיר טשענסטיחוב. בעת אשר החלו אחב"י להתישב שם, אז ריגלי בנין המקוה נאלץ לבוא במשא ומתן של הלכה עם הגאון המפורסם אבר"ק פיעטרוקוב בע"ס שרת ברית אברהם, ונודע הדבר אז כי הי' גם רב גדול בש"ס ופוסקים.

כחודש ימים לפני פטירתו, כבר הודיע לאנ"ש שהיו אצלו כי קרב קיצו, וחגיד לפניהם פירוש על אמרם ז"ל במס' תענית: ר' חנינא בן דוסא הוה קאזל באורחא אתא מטרא אמר, רבשיע כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער פסק מטרא, כי אתא לביתי אמר כל העולם בצער וחנינא בנחת אתא מטרא. וקשה דהרי אמרו שם בכל יום בת קול יוצאת ואומרת כל העולם כולו גיזוק בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מעיש לע"ש, איכ איך יתכן שר' חנינא בן דוסא הי' פוחר על טובת הכלל בשביל הנאת עצמו, ויאמר כל העולם בנחת וחנינא בצער, אלא הענין הוא כך, הבת קול אמרה כל העולם ניוון, בשבילי' חנינא בני, היינו חנינא בני הוא, השבילי' והציגור שעל ידו תלך ההשפעה לכל העולם, לכן כאשר אתא מטרא ור' חנינא הרגיש צער ע"י המטר, חשב ברעתו שבחדי אינם גשמי ברכה, שאלו הי' גשמי ברכה לטובת העולם לא הי' מרגיש צער יען שווא הצנור שעל ידו יגיעו טובות העולם, זה שאמר כל העולם בנחת

חנינא בצער זה אי אפשר, שאם היו גשמי ברכה לא הי' חנינא בצער, וע"כ בדאי אינם גשמי ברכה ולכן פסק מטרא... ובסיימו הדברים אמר: „זה הי' כוונת ר' חנינא בן דוסא, וכאשר אבוא אל „היכל" שלו אניד לו כי כן היתה כוונתך" — בדברים האלה רמז למקורבים שהיו שם אצלו, כי קרבו גמיו לעלות למעלה להיכל של ר' חנינא בן דוסא, וכן הי' שבחודש ימים אח"ז נפטר לפולמו ביום ז' שבט תקע"ג לפ"ק, זי"ע ועכ"י.

בנו הרה"ק ר' משה מלעלוב ז"ל, נסע פ"א עם חבורה חסידים להרה"ק ר' מאטילי משטערנוביל ז"ל, כאשר רצו החסידים לספר לו מי הוא הר' משה שהוא בהרה"ק ר' דוד ולתאר לפניו צדקת אביו, אמר להם אני אספר לכם מחשיבות הרבי דוד מלעלוב בשמים, שגילה לי אבי ז"ל שבשעה שנפטר הצדיק ר' דוד מלעלוב הכריזו בשמים שילכו כל הצדיקים לקבל פניו, ושילכו לשמוע הדרשה אשר ירוש בגן עדן ארבעים יום, ובכן תדעו שאני יודע מי הי' הרב ר' דוד מלעלוב ז"ל.

